

kun man sælge den til 15—20—30 Kr., saa er den færdig til Slagting, men Orneflæsk er der jo ikke mange, der synes om. Jeg mener, at det er vigtigt, at vi faa et større Tilskud til Svineavl; det, der bydes her, er en fattig Skærv at give til en Forening. Saa fattige ere vi dog ikke paa Landet, at vi skulde trænge til en Naadeskilling, naar vi skulle have Bidrag til Svineavl, der spiller en saa stor Rolle her i Landet. Jeg vil derfor henstille til Udvalget at sætte de 50 Kr. op, i alt Fald til 80 Kr., helst til 100 Kr. Jeg lovede at undgaa Gentagelser, jeg skal heller ikke komme med anden Gentagelse end den, at jeg ligesom andre ærede Medlemmer er taknemmelig for, at Forslaget er kommet frem. Jeg tror, at det vil blive hilst med Velvilje over hele Landet, især hvis det faar de nødvendige Ændringer, hvorpaa der vistnok fra alle Sider er Villighed til at arbejde.

N. Jensen: Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne være enig med alle de foregaaende ærede Talere, som have udtalt sig angaaende den Udvikling, som vor Husdyravl og Husdyrbrug har været Genstand for i den sidste Menneskealder, og jeg tror, at de have Ret, naar de gaa ud fra den Betragtning, at det er i Kraft af de Love, som vi have vedtaget dels i 1887 og dels i 1893. Det er ganske interessant at se paa denne Udvikling, og de, der have fulgt nærmere med, ville aabenbart give mig Ret i, at her til Lands er det væsentlig de mindre Jordbrugere, Gaardmændene og endogsaa Husmændene, som hver paa sit Omraade mægtigt have bidraget til at føre Udviklingen fremad. Vi ere først nu i de senere Aar komne saa vidt, at de større Jordbrugere have faaet Øjnene op for, at ogsaa de maa være med i det Arbejde, der gøres for at udvikle vor Husdyravl og vort Husdyrbrug. Vi have her til Lands tidt talt om og stræbt efter at anlægge den samme Maalestok som et andet, et meget frisindet Land har anvendt baade i Politik og over for saadanne Forhold, som her ere Genstand for Omtale. Jeg sigter til England. Der er det mødsatte Tilfældet. I England er det de største Godsejere, som gaa i Spidsen for Udviklingen af Husdyravl og Husdyrbrug. Hvis man f. Eks. overværer et Skue i England, hvilket jeg har haft Lejlighed til en Gang, vil man se, at blandt Præmietagerne ved en saadan Udstilling finder man Dronningen af England, Prinsen af Wales og en hel Mængde Hertuger,

Baroner, Grever og hvad de nu ere. De ere i Spidsen som Præmietagere, og man maa selvfølgelig indrømme, at de ogsaa have gjort noget for at komme op paa denne Plads, men de have ogsaa haft saa meget lettere ved det, som jeg jo tør gaa ud fra, at de ikke have savnet de Midler, som i alle Tilfælde ere nødvendige for at bringe det til noget. Hjemme hos os har det altsaa navnlig været Gaardmændene og Husmændene, der først førte an, og jeg ser nu paa det som noget meget glædeligt, at vi i de senere Tider ogsaa have faaet Støtte fra de større Jordbrugeres Side.

Det er en Selvfølge, at naar et Forslag som dette skal revideres — og derom have alle interesserede været enige efter den raske Udvikling, som er foregaaet — vil der være adskillige Ting, som trænge til Ændring, og der vilde ogsaa efter de Erfaringer, man har gjort paa de forskellige Omraader, kunne tænkes ny Ting, som absolut burde frem og understøttes, for saa vidt man vil blive i det Spor, som er fastslaaet i de tidligere af mig nævnte Love. Ser jeg nu paa de Ting her, som ere mere ny, finde vi navnlig under § 1. B. Nr. 7, 10 og 13 de Punkter, som have tildraget sig mest Opmærksomhed i Diskussionen om denne Sag. Det første Punkt omtaler Tilskuddet til Opdrættforeninger for Kvæg. Saadanne Opdrættforeninger bestaa jo alt enkelte Steder, i hvert Tilfældeovre i Jylland, og de ere fremkomne paa Initiativ af Foregangsmænd paa Kvægavlens Omraade. Om man i Øjeblikket har saa stor Erfaring med Hensyn til deres Virkemaade, tør jeg ikke udtale mig om, men i ethvert Tilfælde er det for mig en anbefaling, at det er Folk, der have sluttet sig sammen og have begyndt at arbejde paa at faa endnu bedre Ting frem paa dette Omraade, end man alt i Øjeblikket har, ved at vælge det allerbedste, som findes. Men det er, som sagt, en af de ny Ting, som man maa kunne sige sig selv absolut vil vække nogen Opmærksomhed, og vi have jo ogsaa under den foregaaende Dags Behandling hørt den omtale af de allerfleste Talere, som have haft Ordet.

Den næste Sag, jeg kommer til, er Hesteopdrætningsanstalter. Da jeg i det foregaaende Møde tillod mig at afbryde en æret Taler, det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), rettede han en direkte Opfordring til mig om at udtale mig om dette Spørgsmaal, og jeg imødekommer saa me-